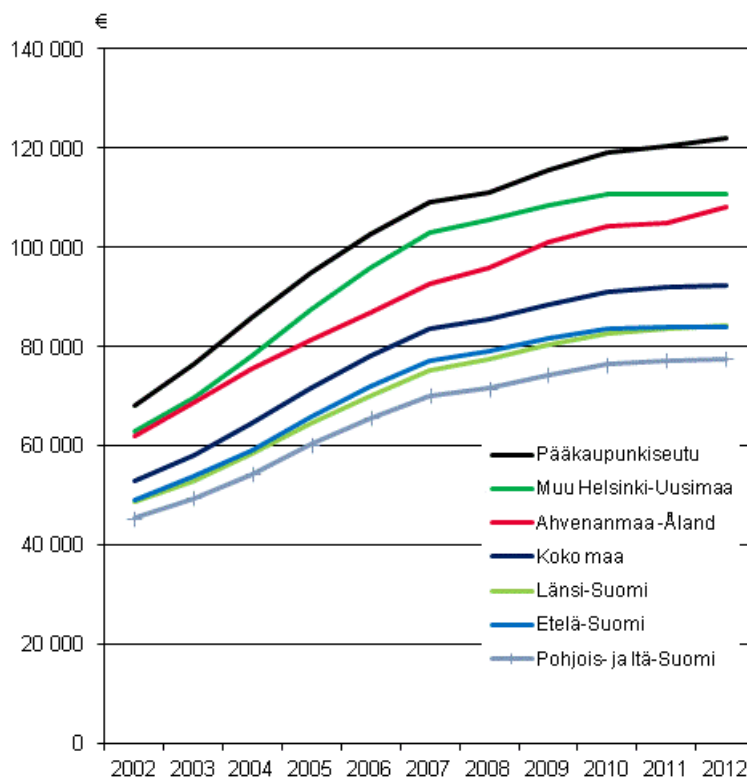

Velkaantumistilasto 2012

Asuntovelallisilla asuntovelkaa keskimäärin 92 370 euroa vuonna 2012

Tilastokeskuksen velkaantumistilaston mukaan pääkaupunkiseudun asuntovelallisilla asuntokunnilla oli asuntovelkaa keskimäärin 121 950 euroa eli kolmannes enemmän kuin kaikilla asuntovelallisilla. Vähiten asuntovelkaa oli Pohjois- ja Itä-Suomen asuntokunnilla, 77 560 euroa velallista kohti. Vuodesta 2002 kasvoivat asuntokuntien keskimääräiset asuntovelat reaalisesti 75 prosenttia. Eniten, 79 prosenttia, asuntovelat kasvoivat pääkaupunkiseudulla.

Asuntovelallisten asuntokuntien keskimääräiset asuntovelat 2002–2012, vuoden 2012 hinnoin

Kolmanneksella kaikista asutokunnista eli 869 800 asutokunnalla oli asutovelkaa. Useimmin asutovelallisia olivat 35–44-vuotiaiden asutokunnat, joista 61 prosenttia oli asutovelallisia. Asutokunnista, joiden viitehenkilö oli 25–34- tai 45–54-vuotias, oli asutovelallisia lähes puolet. Suurimmat asutovelat olivat 25–34-vuotiaiden asutokunnilla, joilla oli asutovelkaa 122 180 euroa asutovelallista asutokuntaa kohti.

Velallisista asutokunnista yhdeksällä prosentilla eli 120 800 asutokunnalla oli velkaa vähintään 200 000 euroa. Niistä kaksi kolmesta oli 25–44-vuotiaiden ja runsas viidennes 45–54-vuotiaiden asutokuntia. Alle 25-vuotiailla ja eläkeikäisillä oli harvoin niin suuria velkoja. Pääkaupunkiseudun 158 500 asutovelallisesta asutokunnasta puolella oli asutovelkaa vähintään 100 000 ja 17 prosentilla yli 200 000 euroa. Lähes yhtä yleisiä olivat niin suuret asutovelat muuallakin Helsinki-Uusimaan suuralueella.

Hieman yli puolella asutokunnista eli 1 394 000 asutokunnalla oli velkaa vuonna 2012. Yhteensä näillä oli velkaa 108,7 miljardia euroa, josta asutovelkoja 80,3 miljardia. Elinkeinotoimintaa tai tulohankintaa varten otettuja velkoja oli 78 600 asutokunnalla kuusi miljardia euroa ja opintovelkoja 280 500 asutokunnalla 1,6 miljardia euroa. Kulutukseen ja suurehkoihin hankintoihin otettua ns. muuta velkaa oli 852 000 asutokunnalla yhteensä 20,8 miljardia euroa.¹⁾ Kaikkiaan velat kasvoivat edellisvuodesta kolme ja asutovelat 4,7 prosenttia.

Asutovelat ovat kasvaneet muita velkoja nopeammin. Vuodesta 2002 ne ovat kasvaneet reaalisesti 130 prosenttia, kun kaikki velat ovat samana aikana kaksinkertaistuneet. Nopeimmin asutovelat kasvoivat viime vuosikymmenen alkupuolella, jolloin ne kasvoivat reaalisesti yli kymmenen prosentin vuosivauhtia. Vuoden 2007 jälkeen asutovelkojen kasvuvauhti on hidastunut, mutta jatkunut edelleen muita velkoja nopeampana.

Korkoja asutokunnat maksoivat vuonna 2012 yhteensä 2,5 miljardia euroa. Korkomenot pienenevät edellisvuodesta runsaat viisi prosenttia. Asutokunnat maksoivat vuonna 2012 korkoja reaalisesti kahdeksan prosenttia vähemmän kuin vuonna 2002, vaikka niiden velat ovat tänä aikana kaksinkertaistuneet.

---

1) Muut velat eivät ole vuoden 2012 osalta vertailukelpoisia aiempien vuosien kanssa, sillä verohallinto on muuttanut ohjeistustaan niiden ilmoittamisesta.

Sisällys

Asuntovelat kasvaneet muita velkoja enemmän.....	4
1. Eniten velkaa 25–44-vuotiaiden asuntokunnilla.....	6
2. Lapsiperheillä usein asuntovelkaa.....	7
3. Etelä-Suomessa velkaisimmat asuntokunnat.....	9
4. Neljänneksellä velallisista asuntokunnista velkaa yli 100 000 euroa.....	11
5. Korkomenojen vaihtelut suuria.....	15

Taulukot

Taulukko 1. Asuntokuntien luku ja velat 2012	8
Taulukko 2. Asuntokunnat joilla velkaa vähintään 100 000 tai 200 000 euroa vuonna 2012.....	11
Taulukko 3. Asuntokunnat joilla asuntovelkaa vähintään 100 000 tai 200 000 euroa vuonna 2012.....	12
Taulukko 4. Asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002–2011, %	13
Taulukko 5. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002–2011, %	13
Taulukko 6. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet asuntokunnan rakenteen mukaan 2002–2011, %	14
Taulukko 7. Asuntovelallisten asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002–2011, %	14
Taulukko 8. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet tuloviidenneksittäin 2002–2011, %	15

Kuviot

Kuvio 1. Asuntokuntien velat velkalajeittain 2002–2012, vuoden 2012 hinnoin.....	4
Kuvio 2. Asuntokuntien velat velkalajeittain 2002–2012, %.....	5
Kuvio 3. Asuntokuntien korot velkalajeittain 2002–2012, vuoden 2012 hinnoin.....	6
Kuvio 4. Asuntovelat ja velat yhteensä asuntokuntaa kohti ikäluokittain 2012.....	7
Kuvio 5. Velat velallista asuntokuntaa kohti 2002 ja 2012, vuoden 2012 hinnoin.....	9
Kuvio 6. Asuntovelat asuntovelallista asuntokuntaa kohti maakunnittain 2002 ja 2012, vuoden 2012 hinnoin.....	10
Kuvio 7. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet maakunnittain 2011 ja 2002.....	15
Kuvio 8. Asuntovelkojen korot sekä korot yhteensä velallista asuntokuntaa kohti 2002-2012	16

Velkaantumistilaston laatuseloste.....	17
--	----

Asuntovelat kasvaneet muita velkoja enemmän

Asuntokuntia oli 2 579 800 vuonna 2012. Velallisia niistä oli 1 393 700, joten kaikista asuntokunnista 54 prosentilla oli velkaa. Velkaa asuntokunnilla oli yhteensä 108,7 miljardia euroa eli 77 990 euroa velallista asuntokuntaa kohti.

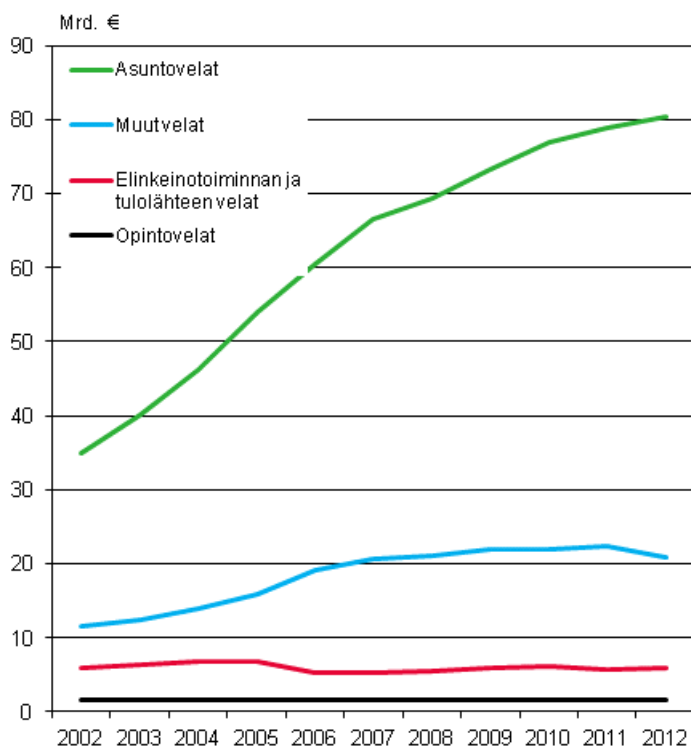
Asuntovelkaa oli 870 000 asuntokunnalla, yhteensä 80,3 miljardia euroa. Asuntovelat kasvoivat edellisvuodesta nimellisesti 4,7 prosenttia ja asuntovelallisten asuntokuntien lukumäärä 1,3 prosenttia. Asuntovelallisilla oli asuntovelkaa keskimäärin 92 370 euroa.

Elinkeino toimintaa ja tulonhankintaa varten otettuja velkoja asuntokunnilla oli 6,0 miljardia euroa. Vuonna 2012 sellaista velkaa oli 78 600 asuntokunnalla, velallisasuntokuntaa kohti sitä oli 75 900 euroa. Edellisvuodesta velat kasvoivat kahdeksan prosenttia.

Opintovelkaa oli 280 500 asuntokunnalla, yhteensä 1,6 miljardia euroa. Opintovelat kasvoivat edellisvuodesta viisi prosenttia. Opintovelkaa opintovelallisilla asuntokunnilla oli keskimäärin 5 700 euroa. Vuonna 2012 opintovelallisten asuntokuntien määrä kasvoi 2,3 prosenttia.

Kulutukseen tai suurehkoihin hankintoihin kuten autoa tai loma-asuntoa varten otettua ns. muuta velkaa oli 851 700 asuntokunnalla. Näitä velkoja asuntokunnilla oli 20,8 miljardia euroa. Velallista asuntokuntaa kohti muuta velkaa oli 24 410 euroa.¹⁾

Kuvio 1. Asuntokuntien velat velkalajeittain 2002–2012, vuoden 2012 hinnoin

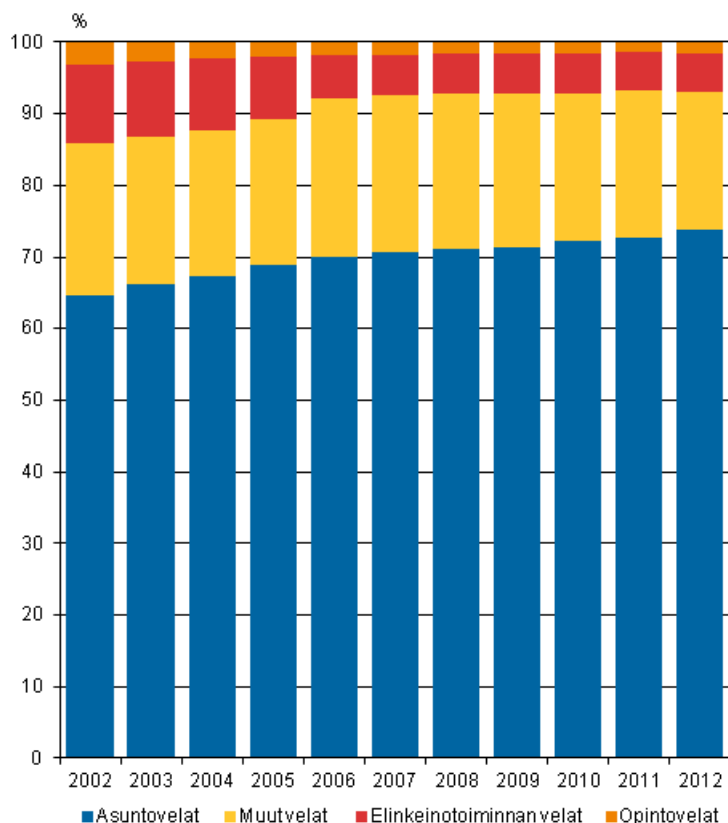
Asuntovelat ovat kasvaneet pitkään muita velkoja nopeammin. Vuodesta 2002 ne ovat kasvaneet reaalisesti 130 prosenttia, kun kaikki velat ovat samana aikana kaksinkertaistuneet. Asuntovelat kasvoivat eniten viime vuosikymmenen alkupuolella, jolloin ne kasvoivat reaalisesti yli kymmenen prosentin vuosivauhtia. Vuoden 2007 jälkeen asuntovelkojen kasvuvauhti on hidastunut, mutta jatkunut edelleen muita velkoja

1) Muut velat eivät ole vuoden 2012 osalta vertailukelpoisia aiempien vuosien kanssa, sillä verohallinto on muuttanut ohjeistustaan niiden ilmoittamisesta rahoituslaitosten vuosi-ilmoituksilla. Vuodesta 2012 lähtien velkatietoja ei tarvitse antaa kuluttajansuojalain 7 luvun 7 §:n 1 kohdassa tarkoitetuista jatkuvista luotoista. Jatkuvia luottoja ovat esimerkiksi yleis- ja erityisluottokorttiluotot, luotolliset tilit sekä muut luotot, joita kuluttaja voi luottorajan puitteissa käyttää jatkuvasti ilman luotonantajan erillistä luottopäätöstä. Muutos vaikuttaa muiden velkojen kokonaissummaan, mutta erityisesti velallisten lukumääriin. Tällaiset luotot ovat enimmäkseen pienehköjä, joidenkin satojen tai muutaman tuhannen euron luokkaa olevia, mutta niitä on monilla.

nopeampana. Asuntovelallisten asuntokuntien määrä on vuodesta 2002 kasvanut lähes kolmanneksen ja keskimääräiset asuntovelat 75 prosenttia.

Elinkeinotoimintaa tai tulonhankintaa varten otettua velkaa asuntokunnilla oli vuonna 2012 reaalisesti yhtä paljon kuin vuonna 2002, velallisasuntokuntien määrä sen sijaan on vähentynyt 30 prosenttia. Opintovelkaakin asuntokunnilla oli vuonna 2012 reaalisesti yhtä paljon kuin vuonna 2002, mutta opintovelallisia seitsemän prosenttia vähemmän. Muut velat kasvoivat selvästi viime vuosikymmenen puolivälin tienoilla, mutta sen jälkeen niiden kasvu on ollut huomattavasti hitaampaa.²⁾

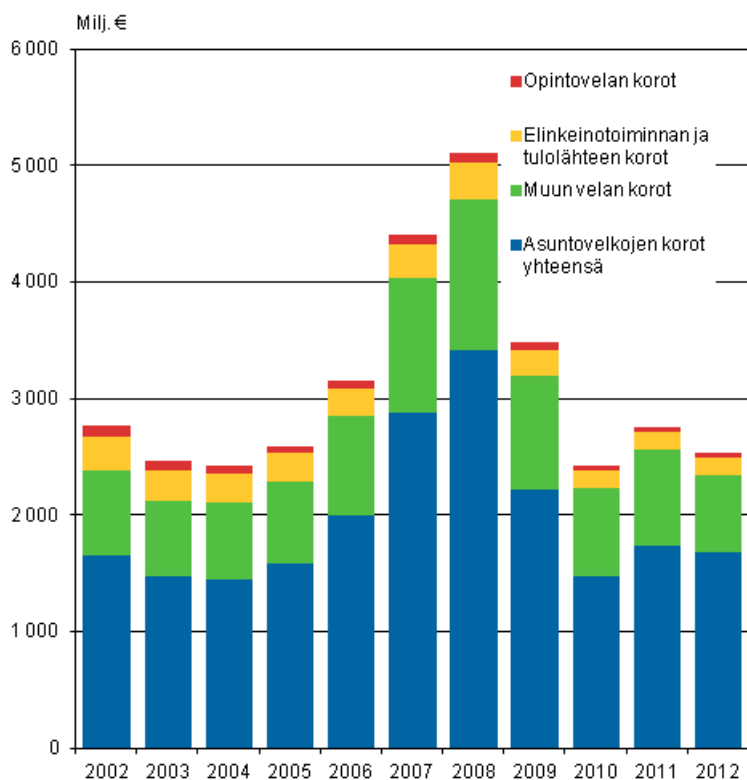
Kuvio 2. Asuntokuntien velat velkalajeittain 2002–2012, %

Vuonna 2002 asuntokuntien kaikista veloista oli asuntovelkoja 65 prosenttia ja vuonna 2012 jo 74 prosenttia. Elinkeinotoimintaa ja tulonhankintaa varten otettujen velkojen osuus on samana aikana pienentynyt 11 prosentista viiteen ja opintovelkojen noin kolmesta puoleentoista. Muiden velkojen osuus asuntokuntien veloista on pysynyt noin viidenneksenä kaikista veloista.

2) Tarkkaa arviota siitä, paljonko muita velkoja jäi vuoden 2012 vuosi-ilmoitusmenettelymuutoksen takia ilmoittamatta on vaikea tehdä, koska näitä luottoja ei verottajan aineistossa ole eroteltu. Luottokantatilaston ja Suomen Pankin tilastojen sekä vuosi-ilmoitusaineiston luottokohtaisten tietojen perusteella vaikutus on noin 1,5–2,5 miljardia euroa eli 8–11 prosenttia muista veloista ja 2–3 prosenttia kaikista veloista. Muutos vaikuttaa paitsi velkojen kokonaissummiin ja velallisten lukumääriin myös velallista kohti laskettuihin keskimääräisiin velkoihin. Vuonna 2012 asuntokuntia, joilla oli muuta velkaa, oli 325 000 edellisvuotista vähemmän.

Kuvio 3. Asuntokuntien korot velkalajeittain 2002–2012, vuoden 2012 hinnoin

Korkoja asuntokunnat maksoivat vuonna 2012 yhteensä 2,5 miljardia euroa. Korkomenojen määrä on vaihdellut huomattavasti lainakannan muutoksia enemmän. Vuonna 2012 korkomenot pienenivät edellisvuodesta runsaat viisi prosenttia. Vuoteen 2002 verrattuna asuntokunnat maksoivat korkoja reaalisesti kahdeksan prosenttia vähemmän, vaikka niiden velat ovat tänä aikana kaksinkertaistuneet.

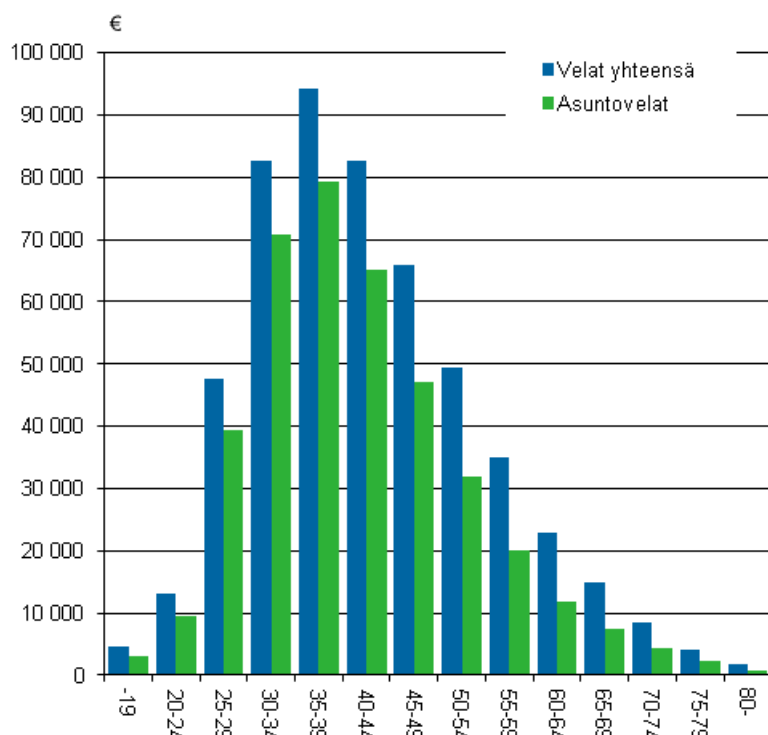
1. Eniten velkaa 25–44-vuotiaiden asuntokunnilla

Asuntokunnan ikä, rakenne ja lapsiluku vaikuttavat siihen, kuinka paljon ja minkälaista velkaa niillä on. Alueelliset erot näkyvät selvimmin asuntovelkojen määrissä ja tulotaso rajoittaa asuntokuntien lainamahdollisuuksia. Suomessa oman asunnon hankinta vaikuttaa selvästi eniten asuntokuntien velkaantumiseen ja asuntovelkojen osuus veloista näyttää edelleenkin kasvavan.

Kolmella neljästä asuntokunnasta, joiden viitehenkilö oli 25–54-vuotias, oli velkaa. Joka toisella alle 25-vuotiaiden asuntokunnistakin oli velkaa ja vasta yli 65-vuotiaista asuntokunnista selvä enemmistö eli neljä viidestä oli velattomia.

Asuntovelat olivat yleisiä jo alle 30-vuotiailla ja koska laina-ajat ovat pitkiä ja asunnonvaihdot vaativat uutta lainaa, maksetaan niitä pitkään. Kaikissa ikäluokissa asuntovelkojen osuus veloista oli suurin ja vielä eläkeikäistenkin veloista oli lähes puolet asuntovelkoja. Opintovelallisista enemmistö oli nuoria, kun taas elinkeinotoimintaan ja tulonhankintaan tarkoitettut velat olivat tyypillisiä kohtalaisen varttuneille asuntokunnille. Tasaisimmin iän mukaan jakautuvat muuhun kulutukseen ja suurempiin hankintoihin otetut velat.

Kuvio 4. Asuntovelat ja velat yhteensä asutokuntaa kohti ikäluokittain 2012

Useimmin asuntovelallisia olivat 35–44-vuotiaiden asutokunnat, joista 61 prosentilla oli asuntovelkaa (Taulukko 1). Asuntovelat olivat yleisiä myös 25–34-vuotiaiden sekä 45–54-vuotiaiden asutokunnilla, joista asuntovelallisia oli lähes puolet. Eniten asuntovelkaa oli 25–34-vuotiaiden asutokunnilla, joilla sitä oli 122 180 euroa asuntovelallista asutokuntaa kohti. Yhteensä velkaa oli kuitenkin eniten 35–44-vuotiaiden asutokunnilla, 113 330 euroa velallista asutokuntaa kohti. Niillä oli asuntovelkojen lisäksi usein kulutukseen ja hankintoihin otettua muuta velkaa. Muuta velkaa oli lähes puolella 35–54-vuotiaiden asutokunnista, eniten 45–54-vuotiailla, joilla muuta velkaa oli 29 950 euroa velallista asutokuntaa kohti.

Opintovelkaa oli 280 500 asutokunnalla keskimäärin 5 700 euroa. Noin kolmanneksella asutokunnista, joiden viitehenkilö oli alle 35-vuotias, oli opintovelkaa. Suurimmat opintovelat olivat 25–34-vuotiailla, keskimäärin 6 750 euroa velallista asutokuntaa kohti. Opintovelallisten määrä väheni 2000-luvulla, mutta alkoi viime vuosikymmenen lopulla jälleen kasvaa. Vuonna 2012 opintovelkaa oli 319 310 hengellä ja heillä opintovelkaa 5 010 euroa opintovelallista kohti. Edellisvuodesta opintovelallisten määrä kasvoi 2,5 prosenttia.

Elinkeinotoimintaan tai tulonhankintaan tarkoitettuja velkoja oli aika harvalla asutokunnalla, mutta ne olivat kohtalaisen suuria. Edellisvuodesta velallisten asutokuntien määrä kasvoi prosentin ja velat kahdeksan prosenttia. Velallisia asutokuntia oli 78 600 ja niiden keskimääräiset velat 75 920 euroa. Asutokunnat, joilla oli näitä velkoja, olivat muita vanhempia: niistä kaksi kolmesta oli sellaisia, joiden viitehenkilö oli vähintään 45-vuotias. Velkamäärät sen sijaan eivät juuri vaihdelleet iän mukaan.

2. Lapsiperheillä usein asuntovelkaa

Velat olivat selvästi yleisempiä niillä asutokunnilla, joissa on lapsia, kuin lapsettomilla. Lapsettomista asutokunnista yli puolet oli velattomia, sitä vastoin niistä asutokunnista, joissa oli lapsia, vain vajaa viidennes. Asutokunnista, joissa lapsia oli vähintään kaksi, oli velattomia 15 prosenttia. Velkaa asutokunnilla oli sitä enemmän, mitä useampia lapsia siinä oli. Lapsettomilla asutokunnilla oli velkaa keskimäärin 57 240 euroa, yksilapsisilla 101 460 ja vähintään kolmilapsisilla 137 010 euroa velallista

asuntokuntaa kohti. Asuntokunnissa, joissa on lapsia, vanhemmat ovat tietenkin usein iässä, jossa asuntovelat ovat yleisiä. Silti kaikenikäisillä asuntokunnilla joihin kuului lapsia oli lapsettomia useammin velkaa.

Kaksi kolmesta asuntokunnasta, joissa oli lapsia, oli asuntovelallisia. Lapsettomista asuntovelallisista oli neljännes. Asuntovelkaa lapsettomilla asuntovelallisilla oli keskimäärin 72 990 euroa, yksilapsisilla 107 570 ja vähintään kolmilapsisilla 126 410 euroa. Muuta velkaa oli 28 prosentilla lapsettomista ja 51 prosentilla niistä asuntokunnista, joissa oli lapsia. Lapsettomilla velkaa oli 21 840 euroa velallista asuntokuntaa kohti ja niillä, joissa oli lapsia 29 180 euroa. Opintovelkaa sen sijaan oli hieman enemmän lapsettomilla asuntokunnilla kuin niillä, joissa oli lapsia.

Taulukko 1. Asuntokuntien luku ja velat 2012

Rakenne	Asuntokuntia yhteensä	Velallisia asuntokuntia	Velallisten osuus,%	Velat keskimäärin, €	Asuntovelallisia asuntokuntia	Asuntovelallisten osuus, %	Asuntovelat keskimäärin, €
Yhteensä	2 579 780	1 393 710	54,0	77 990	869 780	33,7	92 370
1 hengen talous	1 069 930	398 080	37,2	42 790	201 310	18,8	63 260
-24	106 580	45 440	42,6	19 910	8 610	8,1	79 720
25-34	151 920	93 410	61,5	49 100	44 820	29,5	84 560
35-44	103 780	58 330	56,2	63 880	38 570	37,2	78 140
45-54	144 620	69 240	47,9	52 200	43 010	29,7	61 840
55-64	195 220	75 440	38,6	37 510	41 360	21,2	43 810
65-	367 820	56 230	15,3	24 430	24 940	6,8	30 990
2 aikuista, ei lapsia	798 330	426 110	53,4	66 620	238 940	29,9	81 220
-24	53 680	33 430	62,3	31 270	7 600	14,2	102 820
25-34	98 130	81 400	83,0	92 280	49 540	50,5	128 550
35-44	48 900	38 950	79,6	107 650	29 580	60,5	115 310
45-54	108 110	78 030	72,2	75 660	52 420	48,5	74 840
55-64	220 170	122 300	55,5	55 710	67 060	30,5	52 950
65-	269 340	72 000	26,7	40 550	32 740	12,2	41 920
1 aikuinen + väh. 1 lapsi	100 410	64 250	64,0	60 250	38 900	38,7	83 550
Väh. 2 aikuista + väh. 1 lapsi	465 690	401 660	86,3	125 840	329 600	70,8	121 200
Muu asuntokunta	145 420	103 610	71,3	85 550	61 030	42,0	81 960

Kahden aikuisen asuntokunnista, joissa oli lapsia, oli 71 prosentilla asuntovelkaa. Asuntovelkaa näillä asuntokunnilla oli keskimäärin 121 200 euroa. Muutakin velkaa tällaisilla asuntokunnilla oli muita useammin. Kulutukseen ja hankintoihin otettua velkaa näistä asuntokunnista oli 55 prosentilla.

Yksinhuoltajista monella oli velkaa, mutta asuntovelkaa huomattavasti harvemmin kuin silloin, kun asuntokunnassa oli useampi aikuinen. Kahdella kolmesta yksinhuoltajasta oli velkaa ja 39 prosentilla asuntovelkaa. Velallista kohti heillä oli velkaa 64 250 euroa ja asuntovelkaa asuntovelallista kohden 83 550 euroa. Muuta velkaa yksinhuoltajien asuntokunnista oli joka kolmannella.

Lapsettomien asuntokuntien velkaantuneisuus vaihtelee huomattavasti ikäluokittain. Kahden aikuisen lapsettomista asuntokunnista velkaisimpia olivat 25–34-vuotiaat, joista 83 prosentilla oli velkaa ja 51 prosentilla asuntovelkaa. Asuntovelkaa niillä oli varsin paljon, 128 550 euroa asuntovelallista kohti, eli hieman enemmän kuin niillä kahden aikuisen asuntokunnilla, joissa oli lapsia.

Useimmin velattomia olivat yksinasuvat. Heistä 37 prosentilla oli velkaa ja 19 prosentilla asuntovelkaa. Velkaa heillä oli keskimäärin 42 790 euroa. Yksinasuvistakin olivat asuntovelallisia useimmin 35–44-vuotiaat, joista asuntovelkaa oli 37 prosentilla. Yksinasuvilla oli asuntovelkaa 63 260 euroa velallista

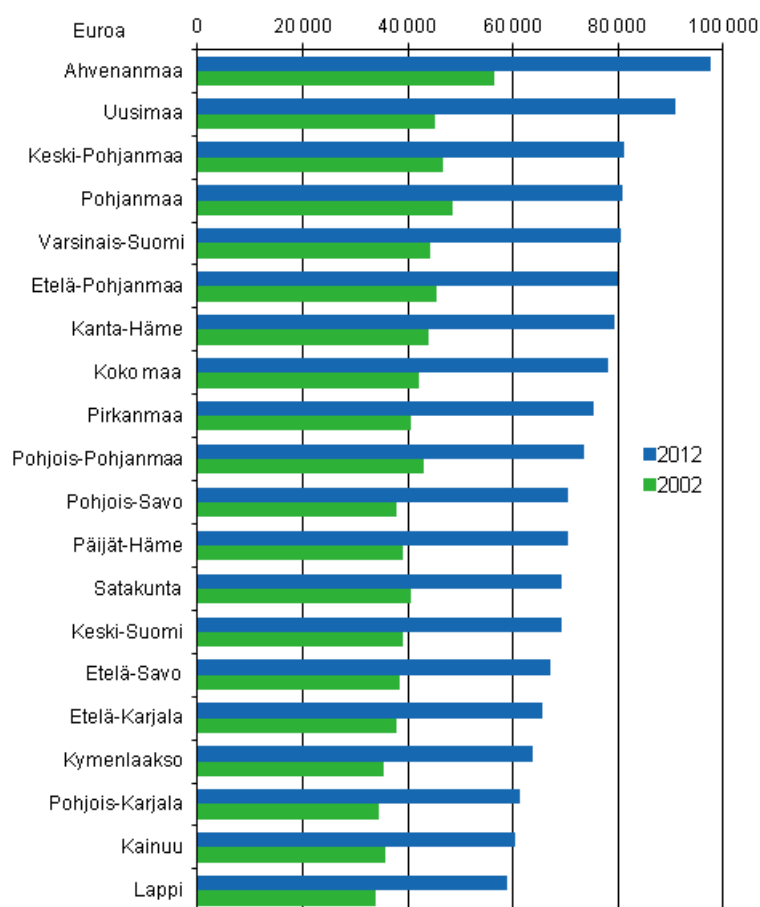

kohden, eniten 25–34-vuotiailla, joilla sitä oli 84 560 euroa. Nuorilla yksinasuvilla oli usein myös opintovelkaa, alle 35-vuotiaista sitä oli lähes joka kolmannella.

3. Etelä-Suomessa velkaisimmat asuntokunnat

Eniten velkaa oli Ahvenanmaan ja Uudenmaan asuntokunnilla. Ahvenanmaalla velallisilla asuntokunnilla oli velkaa 97 570 euroa ja Uudellamaalla 91 000 euroa asuntokuntaa kohti. Vähiten velkaa oli Kainuun ja Lapin asukkailla, noin 60 000 euroa velallista asuntokuntaa kohti.

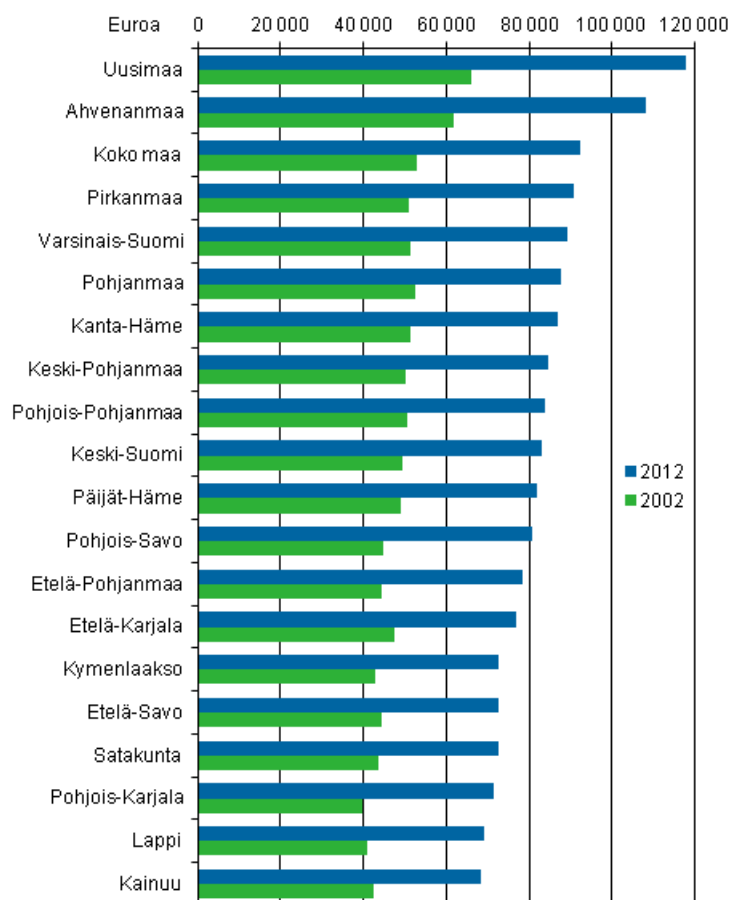
Kuvio 5. Velat velallista asuntokuntaa kohti 2002 ja 2012, vuoden 2012 hinnoin

Velat ovat vuodesta 2002 kasvaneet eniten Uudellamaalla, missä velat velallista asuntokuntaa reaalisesti kaksinkertaistuivat. Vähiten velat kasvoivat Kainuussa, missä ne kasvoivat 69 prosenttia.

Eniten asuntovelkaa oli Uudenmaan asuntokunnilla, joilla sitä oli 117 820 euroa asuntovelallista asuntokuntaa kohti. Seuraavaksi eniten, 108 050 euroa, sitä oli Ahvenanmaan asuntokunnilla. Asuntovelallisten asuntokuntien lukumäärä on kasvanut eniten Uudellamaalla, Kanta-Hämeessä ja Pirkanmaalla. Näissä maakunnissa asuntovelallisia oli vuonna 2012 noin 40 prosenttia enemmän kuin vuonna 2002.

Kuvio 6. Asuntovelat asuntovelallista asutokuntaa kohti maakunnittain 2002 ja 2012, vuoden 2012 hinnoin

Pääkaupunkiseudulla oli asuntovelallisia hieman vähemmän kuin muualla, 30 prosenttia asutokunnista. Pääkaupunkiseudulla asutaan muuta maata useammin vuokralla. Siellä asuntovelat olivat kuitenkin selvästi muuta maata suuremmat, 121 950 euroa asuntovelallista asutokuntaa kohden, eli kolmanneksen suuremmat kuin koko maassa keskimäärin. Useimmin asuntovelkaa oli muun Helsinki-Uusimaan asutokunnilla, joista 42 prosenttia oli asuntovelallisia. Asuntovelkaa niillä oli 110 660 euroa asuntovelallista asutokuntaa kohti. Vähiten asuntovelkaa oli Pohjois- ja Itä-Suomen asutokunnilla, 77 560 euroa asuntovelallista asutokuntaa kohti.

Keskimääräiset asuntovelat ovat kasvaneet pääkaupunkiseudulla jonkin verran muuta maata enemmän. Siellä asuntovelallisilla asutokunnilla oli asuntovelkaa vuonna 2012 reaalisesti 79 prosenttia enemmän kuin vuonna 2002, kun koko maassa keskimääräiset asuntovelat kasvoivat 75 prosenttia. Vähiten, 71 prosenttia, ne kasvoivat Etelä-Suomessa sekä Pohjois- ja Itä-Suomessa.

Asuntovelkaisimmat asutokunnat asuvat suurten keskusten lähikunnissa. Nuorten perheiden ja muiden asumistasoan parantamaan pyrkivien muuttoliike suuntautuu usein keskusten sijasta lähikuntiin ainakin silloin, kun asumisen ongelmat liittyvät tilanpuutteeseen. Eniten asuntovelkaa oli vuonna 2012 Kauniaisten asutokunnilla, 195 200 euroa velallisasutokuntaa kohti ja seuraavaksi eniten, runsaat 130 000 euroa Sipoon, Siuntion, Espoon ja Kirkkonummen asuntovelallisilla. Helsinkiläisillä asuntovelkaa oli 119 400 euroa. Hieman helsinkiläisiä enemmän sitä oli myös Nurmijärven ja Tuusulan asuntovelallisilla. Tilanne on samankaltainen muissakin aluekeskuksissa, esimerkiksi Tampereen, Turun ja Oulun seuduilla.

4. Neljänneksellä velallisista asuntokunnista velkaa yli 100 000 euroa

Suuret velat yleisimpiä 35–44-vuotiailla

Vuonna 2012 oli 412 240 asuntokuntaa joilla oli velkaa vähintään 100 000 euroa. Niin paljon velkaa oli kaikista asuntokunnista 16 ja velallisista asuntokunnista 30 prosentilla. Lähes kaikilla niistä oli asuntovelkaa. Edellisvuodesta määrä kasvoi 14 400 asuntokunnalla. Velkaa niillä oli 79 miljardia euroa, mikä oli 73 prosenttia asuntokuntien kaikista veloista. Veloista asuntovelkoja oli 60,4 miljardia, muita velkoja 13,2 miljardia ja elinkeinotoimintaa tai tulonhankintaa varten otettuja velkoja 5,0 miljardia euroa. Vähintään 200 000 euroa velkaa oli 120 800 asuntokunnalla eli yhdeksällä prosentilla velallisista. Sellaisten asuntokuntien määrä kasvoi edellisvuodesta lähes 9 000 asuntokunnalla.

Suuret velat olivat yleisimpiä asuntokunnilla, joiden viitehenkilö oli 25–44-vuotias. Asuntokunnista, joilla oli velkaa yli 200 000 euroa, oli kaksi kolmannesta 25–44-vuotiaiden ja runsas viidennes 45–54-vuotiaiden asuntokuntia. Alle 25-vuotiailla ja eläkeikäisillä oli niin suuria velkojain harvoin.

Taulukko 2. Asuntokunnat joilla velkaa vähintään 100 000 tai 200 000 euroa vuonna 2012

Viitehenkilön ikä	Asuntokuntia yhteensä	Velallisia yhteensä		Velat vähintään 100 000 €		Velat vähintään 200 000 €	
		Asuntokuntia	Osuus asuntokunnista, %	Asuntokuntia	Osuus velallisista, %	Asuntokuntia	Osuus velallisista, %
Yhteensä	2 579 780	1 393 710	54,0	412 240	29,6	120 810	8,7
-24	183 200	92 980	50,8	9 820	10,6	1 130	1,2
25-34	396 750	299 500	75,5	121 600	40,6	32 760	10,9
35-44	395 580	303 780	76,8	142 580	46,9	46 270	15,2
45-54	465 860	315 520	67,7	90 650	28,7	26 950	8,5
55-64	481 630	244 080	50,7	36 710	15,0	10 540	4,3
65-	656 770	137 860	21,0	10 890	7,9	3 160	2,3

Pääkaupunkiseudun velallisista asuntokunnista kolmanneksella oli velkaa vähintään 100 000 euroa. Eniten suuria velkoja oli kuitenkin muun Helsinki-Uusimaan alueella, jossa 40 prosentilla velallisista asuntokunnista oli velkaa vähintään 100 000 euroa ja 14 prosentilla vähintään 200 000 euroa. Harvinaisimpia suuret velat olivat Pohjois- ja Itä-Suomessa. Siellä neljänneksellä velallisasuntokunnista oli velkaa yli 100 000 euroa.

Vähintään 100 000 euroa asuntovelkaa oli 325 680 asuntokunnalla ja yli 200 000 euroa 77 030 asuntokunnalla (Taulukko 3). Yhdeksällä prosentilla asuntovelallisista oli siten asuntovelkaa vähintään 200 000 euroa. Edellisvuodesta sellaisten asuntokuntien määrä kasvoi 8 300 asuntokunnalla. Joka toisella pääkaupunkiseudun asuntovelallisista asuntokunnista oli asuntovelkaa vähintään 100 000 ja 17 prosentilla yli 200 000 euroa. Suuret asuntovelat olivat lähes yhtä yleisiä muunkin Helsinki-Uusimaan asuntokunnilla.

Useimmin suuria asuntovelkoja oli niillä kahden huoltajan asuntokunnilla, joissa oli lapsia. Sellaisista noin 50 000 asuntokunnalla, eli 15 prosentilla asuntovelallisista oli asuntovelkaa vähintään 200 000 euroa. Tavallisia näin suuret asuntovelat olivat myös kahden huoltajan lapsettomilla asuntokunnilla silloin, kun viitehenkilö oli iältään 25–44-vuotias. Yksinasuvista asuntovelallisista niin velkaisia oli vain kaksi ja yksinhuoltajista neljä prosenttia.

Lähes kaikilla asuntokunnilla, joilla oli paljon velkaa, oli asuntovelkaa. Suurimmalla osalla asuntokunnista, joilla oli paljon velkaa, oli kuitenkin myös kulutukseen ja muihin suurehkoihin hankintoihin otettua velkaa ja yleisimpiä suuret velkamäärät olivat niillä asuntokunnilla, joilla oli tulonhankintaa tai elinkeinotoimintaa varten otettua velkaa.

Taulukko 3. Asuntokunnat joilla asuntovelkaa vähintään 100 000 tai 200 000 euroa vuonna 2012

Asuntokunnan rakenne	Asuntovelallisia yhteensä	Asuntovelkaa vähintään 100 000 €			Asuntovelkaa vähintään 200 000 €		
		Asuntokuntia	Osuus asuntovelallisista, %	Asuntovelat keskimäärin, €	Asuntokuntia	Osuus asuntovelallisista, %	Asuntovelat keskimäärin, €
Asuntokunnat yhteensä	869 780	325 680	37,5	172 400	77 030	8,9	276 170
1 hengen talous	201 310	39 770	19,8	146 270	4 110	2,0	284 530
-24	8 610	2 210	25,6	127 200	60	0,7	272 080
25-34	44 820	14 360	32,0	136 190	860	1,9	250 510
35-44	38 570	10 640	27,6	149 720	1 290	3,3	277 530
45-54	43 010	7 530	17,5	156 190	1 090	2,5	296 490
55-64	41 360	3 830	9,2	160 620	600	1,5	319 730
65-	24 940	1 210	4,9	163 160	220	0,9	306 380
2 aikuista, ei lapsia	238 940	76 460	32,0	169 440	16 900	7,1	273 180
-24	7 600	3 740	49,2	143 830	300	3,9	237 620
25-34	49 540	30 990	62,5	168 350	7 000	14,1	253 620
35-44	29 580	14 830	50,1	177 120	3 990	13,5	273 860
45-54	52 420	13 780	26,3	166 670	2 770	5,3	285 590
55-64	67 060	9 860	14,7	171 830	2 070	3,1	308 740
65-	32 740	3 270	10,0	178 750	780	2,4	320 640
1 aikuinen + väh. 1 lapsi	38 900	12 510	32,2	149 720	1 500	3,8	271 550
Väh. 2 aikuista + väh. 1 lapsi	329 600	178 620	54,2	180 130	49 730	15,1	274 460
Muu asuntokunta	61 030	18 320	30,0	181 530	4 790	7,8	298 740

Yli 700 000 asuntokunnalla vähintään vuositulojen verran velkaa vuonna 2011

Velkojen rasittavuudesta saa paremman kuvan suhteuttamalla velkamäärät asuntokuntien käytettävissä oleviin vuosituloihin. Velkojen suhde vuoden aikana saatuihin käytettävissä oleviin rahatuloihin on velkaantumisaste. Tässä julkistuksessa uusimmat velkaantumisasteet ovat vuodelta 2011, sillä vuoden 2012 tulotietoja ei vielä ole käytettävissä. Asuntokuntien velkaantumisasteet vuodelta 2012 julkaistaan tulotietojen valmistuttua tammikuussa.

Vuosikymmenen aikana ovat asuntokuntien velat kasvaneet selvästi tuloja enemmän. Vuodesta 2002 vuoteen 2011 velat reaalisesti kaksinkertaistuivat, kun käytettävissä olevat rahatulot kasvoivat 30 prosenttia. Vuonna 2011 oli kaikkien asuntokuntien velkaantumisaste, eli velkojen suhde käytettävissä oleviin rahatuloihin 111 prosenttia, kun se vuonna 2002 oli 70 prosenttia.

Velkaisimpia olivat asuntokunnat, joiden viitehenkilö oli 25–34-vuotias. Niiden velkaantumisaste oli 195 prosenttia vuonna 2011. Eläkeikäisten asuntokunnilla olivat velkaantumisasteet selvästi muita pienempiä: yli 65-vuotiaiden asuntokunnilla oli velkaa 26 prosenttia vuosituloista vuonna 2011. Edellisvuodesta ne kasvoivat kolme prosenttiyksikköä. Vuodesta 2002 ovat kasvaneet eniten, 74 prosenttiyksikköä, 35–54-vuotiaiden velkaantumisasteet.

Asuntokuntia, joilla oli velkaa vähintään vuositulojen verran, oli 483 210 vuonna 2002 ja 716 560 vuonna 2011. Kaikista asuntokunnista sellaisten osuus kasvoi 21 prosentista 28 prosenttiin. Asuntovelallisista asuntokunnista oli yhtä paljon velkaa 75 prosentilla.

Sellaisia asuntokuntia, joiden velat olivat vähintään kolminkertaiset käytettävissä oleviin vuosituloihin verrattuna, oli 264 920 eli 17 prosenttia velallisasuntokunnista. Lähes kaikilla niistä oli asuntovelkaa. Vuonna 2002 niin suuret velat suhteessa tuloihin oli 97 370 asuntokunnalla eli vajaalla kahdeksalla prosentilla velallisista asuntokunnista. Yleisimpiä niin suuret velat olivat asuntokunnilla, joiden viitehenkilö

oli 25–34-vuotias. Tämänikäisistä velallisasuntokunnista 30 prosentilla velat olivat yli kolminkertaiset vuosituloihin verrattuna. Asuntokunnista, joiden viitehenkilö oli 35–44-vuotias, oli niin paljon velkaa 25 prosentilla velallisasuntokunnista.

Taulukko 4. Asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002–2011, %

Ikä	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Yhteensä	70	76	82	91	98	101	105	109	110	111
–24	58	64	69	80	88	91	86	85	80	79
25–34	125	139	151	171	182	189	188	193	195	195
35–44	104	114	124	138	149	155	161	170	175	178
45–54	64	69	74	83	89	94	100	107	110	112
55–64	38	41	44	49	52	54	57	61	63	65
65–	12	12	14	15	17	18	20	22	23	26

Velallisten velkaantumisasteet pienenevät hieman vuonna 2011

Velallisilla asuntokunnilla oli velkaa 155 prosenttia vuosituloista vuonna 2011. Vuonna 2010 niillä oli velkaa 156 prosenttia tuloista. Velallisten asuntokuntien velkaantumisaste laski hieman edellisvuodesta, toisin kuin kaikkien asuntokuntien, joilla velkaantumisaste kasvoi. Vuonna 2011 velallisasuntokuntien tulot kasvoivat muita asuntokuntia enemmän, nimellisesti 6,2 prosenttia kun kaikkien asuntokuntien tulot kasvoivat 4,5 prosenttia. Velallisten asuntovelat kasvoivat yhtä paljon kuin tulot, muut velat sen sijaan jonkin verran vähemmän. Velallisten asuntokuntien tulot olivat viidenneksen suuremmat kuin kaikilla asuntokunnilla.

Velkaisimpia olivat 25–34-vuotiaiden asuntokunnat, joilla velkaantumisaste oli 222 prosenttia. Alle 35-vuotiaiden ja yli 65-vuotiaiden asuntokuntien velkaantumisaste laski edellisvuodesta hieman, mutta 35–65-vuotiaiden kasvoi.

Taulukko 5. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002–2011, %

Ikä	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Yhteensä	108	117	123	136	144	147	149	153	156	155
–24	87	97	104	119	129	132	127	128	125	124
25–34	151	166	179	200	213	217	215	220	223	222
35–44	128	140	149	165	176	181	187	195	201	202
45–54	89	95	100	111	118	122	127	134	138	139
55–64	70	75	77	85	89	90	92	95	99	100
65–	55	59	60	65	69	68	65	68	73	72

Eniten velkaa suhteessa tuloihin oli niillä asuntokunnilla, joissa oli lapsia. Velallisilla yksinhuoltajatalouksilla ja lapsiperheillä oli velkaa yli 190 prosenttia vuosituloista. Neljänneksellä yhden ja kahden huoltajan velallisasuntokunnista, joissa oli lapsia, velat olivat vähintään kolminkertaiset vuosituloihin verrattuna. Lähes kaikki velalliset lapsiperheet olivat sellaisia, joissa viitehenkilö oli iältään 25–54-vuotias, lapsettomat velallisasuntokunnat olivat tasaisemmin eri-ikäisiä. Perhetyyppiin katsomatta velkaisimpia olivat sellaiset asuntokunnat, joiden viitehenkilö oli 25–44-vuotias.

Eniten velkaa suhteessa tuloihin oli nuorilla lapsiperheillä. Sellaisten kahden aikuisen asuntokuntien, joissa oli lapsia ja joiden viitehenkilö oli 25–34-vuotias, velkaantumisaste oli 266 prosenttia. Vuodesta 2002 ovat eniten kasvaneet sellaisten asuntokuntien velkaantumisasteet, joissa oli lapsia. Yksinhuoltajien velkaantumisasteet kasvoivat 70 ja muiden asuntokuntien, joissa oli lapsia 66 prosenttiyksikköä. Edellisvuoteen verrattuna näiden asuntokuntien velkaantumisasteet pysyivät samana, lapsettomien asuntokuntien velkaantumisasteet sen sijaan pienenevät kahdella prosenttiyksiköllä.

Taulukko 6. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet asuntokunnan rakenteen mukaan 2002–2011, %

Rakenne	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Asuntokunnat yhteensä	108	117	123	136	144	147	149	153	156	155
1 hengen talous	110	120	127	142	150	152	151	153	157	155
1 aikuinen + väh. 1 lapsi	121	131	141	156	171	176	179	185	191	191
Väh. 2 aikuista + väh. 1 lapsi	128	139	147	163	172	177	182	189	194	194
2 aikuista, ei lapsia	90	98	103	112	118	120	119	121	124	122
Muu asuntokunta	79	85	88	96	102	104	107	114	116	116

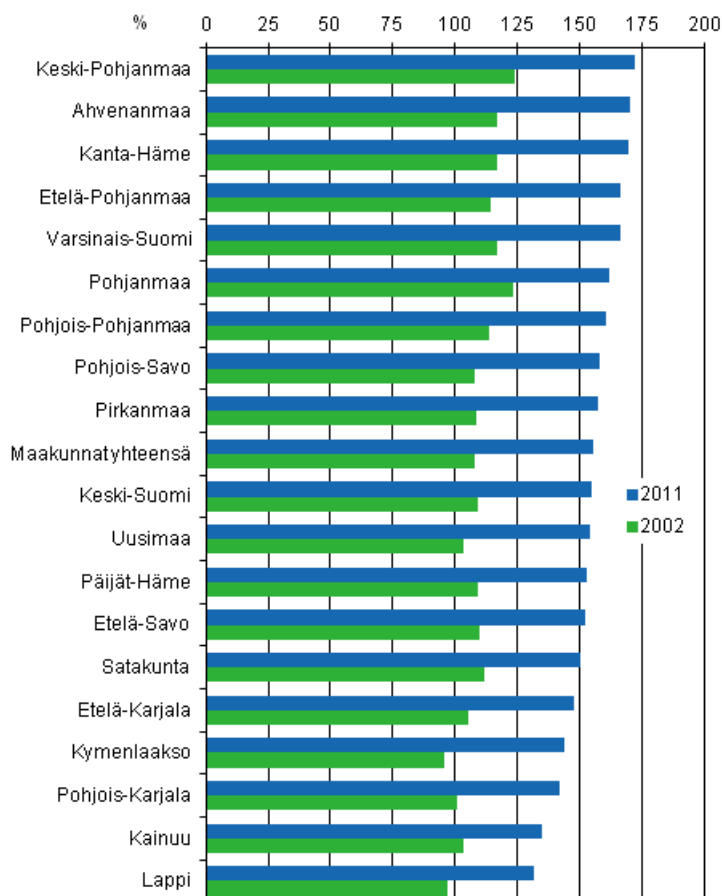
Asuntovelkaisten velkaantumisasteet olivat vielä korkeammat kuin kaikilla velallisilla. Asuntovelallisten asuntokuntien velkaantumisaste oli sitä korkeampi, mitä nuorempi oli asuntokunnan viitehenkilö. Kaikkien asuntovelallisten asuntokuntien velat suhteessa vuosituloihin olivat yli kaksinkertaiset ja nuorimmilla reilusti yli kolminkertaiset. Nuorimpien asuntovelallisten velkaantumisasteet myös kasvoivat edellisvuodesta eniten, vaikka kaikkien asuntovelallisten velkaantumisaste säilyi ennallaan.

Taulukko 7. Asuntovelallisten asuntokuntien velkaantumisasteet ikäluokittain 2002–2011, %

Ikä	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Yhteensä	152	162	172	187	197	203	208	214	216	216
–24	236	259	276	305	319	321	311	321	323	330
25–34	213	230	244	266	280	287	288	296	300	300
35–44	157	170	181	198	209	216	223	231	236	237
45–54	116	123	131	143	152	159	166	174	177	178
55–64	104	108	112	120	127	132	140	143	144	147
65–	95	98	105	112	120	124	127	129	134	136

Eniten velkaa suhteessa tuloihin oli Keski-Pohjanmaan, Ahvenanmaan ja Kanta-Hämeen asuntovelallisilla asuntokunnilla, vähiten Kainuun ja Lapin maakunnissa. Yleisimpiä korkeat velkaantumisasteet olivat Ahvenanmaan ja Keski-Pohjanmaan maakunnissa, missä noin viidenneksellä oli velkaa yli kolme kertaa vuositulojen verran. Vähiten sellaisia oli Lapissa ja Kainuussa. Siellä niin paljon velkaa oli 12 prosentilla velallisasuntokunnista.

Kuvio 7. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet maakunnittain 2011 ja 2002

Tulotaso ei kovin selvästi vaikuttanut velallisten asuntokuntien velkaantumisasteisiin. Hyvätuloisimpaan viidennekseen kuuluvien velkaantumisaste oli kuitenkin kymmenen prosenttiyksikköä alhaisempi kuin kaikilla velallisilla. Edellisvuodesta pienenevät eniten pienituloisimpien asuntokuntien velkaantumisasteet. Pienituloisimmassa viidenneksessä velallisten asuntokuntien tulot kasvoivat neljä prosenttia, mutta velat eivät vuonna 2011 kasvaneet.

Taulukko 8. Velallisten asuntokuntien velkaantumisasteet tuloviidenneksittäin 2002–2011, %

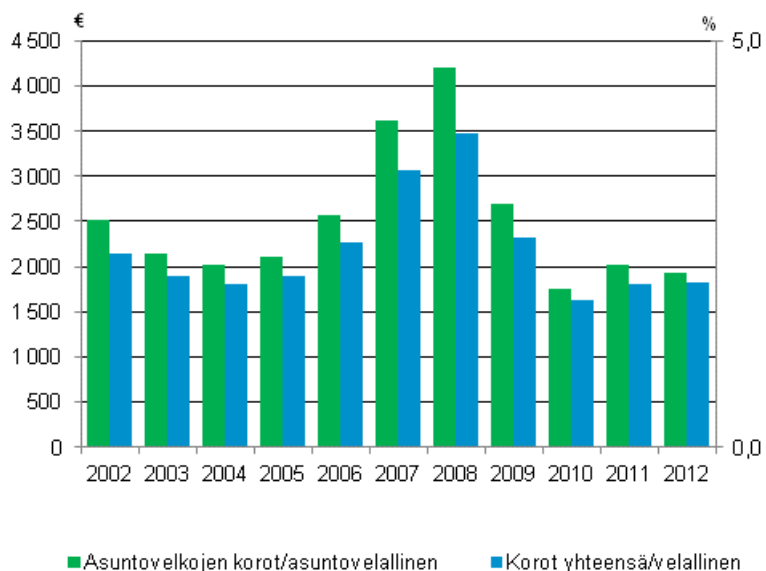
Tuloviidennes	Vuosi									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
1. tuloviidennes	124	135	139	154	162	158	162	172	172	165
2. tuloviidennes	110	119	126	138	147	150	150	156	161	158
3. tuloviidennes	112	122	130	141	151	156	155	160	165	165
4. tuloviidennes	110	120	127	140	150	155	157	158	163	163
5. tuloviidennes	101	110	115	128	135	137	139	144	146	145
Yhteensä	108	117	123	136	144	147	149	153	156	155

5. Korkomenojen vaihtelut suuria

Vuonna 2012 keskimääräiset korkomenot velallista asuntokuntaa kohti olivat 1 820 euroa. Asuntovelallisilla asuntovelkojen keskimääräiset korkomenot olivat 1 930 euroa. Asuntokuntia, joiden korkomenot olivat yli 5 000 euroa, oli 94 520 eli seitsemän prosenttia velallisista asuntokunnista. Niistä 91 prosentilla oli

asuntovelkaa. Vähintään 10 000 euron korkomenot oli 12 720 asutokunnalla eli noin prosentilla velallisista. Velallisista 46 prosenttia maksoi korkoja enintään 1 000 euroa vuonna 2012.

Kuvio 8. Asuntovelkojen korot sekä korot yhteensä velallista asutokuntaa kohti 2002-2012

Asutokunnat maksoivat asuntovelkojen korkoja 1,7 miljardia euroa vuonna 2012. Asuntolainakorkojen osuus asutokuntien korkomenoista oli 66 prosenttia, kun asuntovelkojen osuus asutokuntien veloista oli 74 prosenttia.

Velkaantumistilaston laatuseloste

1. Tilastotietojen relevanssi

Velkaantumistilasto perustuu koko asuntokuntaväestön kattavaan aineistoon, joten sillä voidaan kuvata asuntokuntien velkoja ja niiden jakautumista luotettavasti myös pienemmissä väestöryhmissä, esimerkiksi aluenäkökulmasta. Tilasto täydentää siten otosaineistoista (Tulonjakotilasto, Varallisuustutkimukset) tai makrotason luottokantatilastoista saatavaa kuvaa velkojen määrästä ja jakautumisesta velkalajeittain ja asuntokuntatyypeittäin.

2. Tilaston menetelmäkuvaus

Velkaantumistilasto perustuu vuosittain hallinnollisista rekistereistä yhdisteltyyn koko väestön kattavaan kokonaisaineistoon, joka sisältää yksityiskohtaista tietoa rekisterikotitalouksien veloista, koroista ja tuloista. Luotto- ja rahoituslaitokset, huoltokonttorit, työnantajat, valtio, kunnat, vakuutus- ja eläkelaitokset ja vakuutusyhtiöt jättävät verohallitukselle vuosi-ilmoitukset verovelvollisten lainoista ja luotollisista shekkitileistä (ei limiitti), niiden käyttötarkoituksesta ja maksetuista koroista. Vuosi-ilmoituksissa lainakohtaiset laina- ja korkotiedot koskevat luonnollisten henkilöiden (ml. elinkeinonharjoittajat, maa- ja metsätalouden harjoittajat) ja kuolinpesien lainoja 31.12. Velallisia voivat olla myös ulkomaalaiset. Mukana ei ole huoltokonttorien ja muiden yleisimpien luotonantajien tietoja lainoista, joiden käyttötarkoitus on muu kuin asuntovelka tai valtion tai Ahvenanmaan maakuntahallituksen takaama opintovelka ja joiden velkapääoma on enintään 1700 euroa. Tilaston kohdeperusjoukon muodostavat asuntokunnat eli ns. asuntokuntaväestö. Tutkimuksen ulkopuolelle jäävät pysyvästi ulkomailla asuvat, osoitteettomat ja laitosväestö (esimerkiksi pitkäaikaisesti vanhainkodeissa, hoitolaitoksissa, vankiloissa tai sairaaloissa asuvat).

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Velkaantumistilaston tietoja verrataan koko maan tasolla Tilastokeskuksen rahoitustilinpidon ja Suomen Pankin rahoitusmarkkinatilaston tietoihin.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Velkaantumistilastoa tehdään vuosittain, ensimmäisen kerran tilasto ilmestyi vuonna 2008. Edellisvuoden velkatiedot julkaistaan noin puoli vuotta tilastovuoden päättymisen jälkeen. Tulotiedot saadaan myöhemmin. Uusimmilla tulotiedoilla täydennetyt tiedot julkaistaan noin vuosi tilastovuoden päättymisestä.

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Velkaantumistilaston tietoja julkaistaan Tilastokeskuksen internetsivuilla osoitteessa www.tilastokeskus.fi/ Tulot ja kulutus aihealueen alla.

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Velkaantumistilastosta on vertailukelpoinen aikasarja-aineisto vuosilta 2002–2011. Vuonna 2012 muiden velkojen määrittely muuttui siten etteivät ne enää sisällä rahoituslaitosten myöntämiä ns. jatkuvia luottoja (ks. tarkemmin Käsitteet ja määritelmät). Muutos vaikuttaa paitsi muiden velkojen määrään ja velallisten lukumääriin myös velkojen kokonaissummaan ja keskimääräisiin velkoihin.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tietoja kotitaloussektorin veloista julkaistaan myös mm. Tilastokeskuksen rahoitustilinpidossa ja Suomen Pankin rahoitusmarkkinatilastoissa. Määrittely- ja käsite-erojen vuoksi näiden tiedot voivat poiketa

toisistaan. Rahoitustilinpidoissa kotitaloussektorin velkoihin kuuluvat myös asunto-osakeyhtiöiden osakaslainat, jotka velkaantumistilastosta puuttuvat. Samoin kulutusluotot ovat siellä kattavammin mukana, velkaantumistilaston aineistoon eivät sisälly ns. pikavipit tai jatkuvat luotot, joita ovat esimerkiksi yleis- ja erityisluottokorttiluotot, luotolliset tilit sekä muut luotot, joita kuluttaja voi luottorajan puitteissa käyttää jatkuvasti ilman luotonantajan erillistä luottopäätöstä. Rahoitustilinpitoon perustuen kansantalouden tilinpito julkaisee kotitaloussektorin velkaantumisasteita. Ne poikkeavat hieman velkaantumistilastossa julkaistuista myös tulokäsittien osalta.

Lisätietoja

Timo Matala 09 1734 3422
Vastaava tilastojohtaja:
Riitta Harala
toimeentulo@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi/til/velk
Lähde: Velkaantumistilasto 2012. Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISBN 978-952-244-125-6
(pdf)